

“Liepas satumst, lapās iešalc vēji...”

Foto - E. Gabranovs

Par ko domā baltinavieši? Sarmīte Tabore atklāja, ka iedzīvotāji parka attīstības plāna aptaujā kā prioritāti izvirzījuši alejas atjaunošanu: “Tāpat parkā ir vēlme veidot un bagātināt dabisko pļavu.”

Edgars Gabranovs

Pagājušās darba nedēļas nogalē Baltinavas parks kļūva par 27 liepām bagātāks. Talkotāji sprieda, ka taisnība būs dzejniekam Aleksandram Čakam, kurš savulaik rakstījis: “... savāds gurdums zāli lejup māc...”

Baltinavas apvienības pārvaldes vadītāja Sarmīte Tabore priecējās, ka kopā ar talciniekiem papildināja vēsturisko Baltinavas muižas aleju: “Ir tukšs posms, kas, iespējams, kara laikā izgriezts. Kāpēc 27, nevis 26 vai 28 liepas? Tā ieteica mūsu daiļdārzniece, lai atjaunotu un papildinātu aleju.” Lūgta atklāt, cik kokus dzīvē ir iestādījuši, vadītāja apmulsusi sprieda, ka ne piecus, ne desmit, bet arī, visticamāk, ne simts: “Daudz. Mēdz teikt, ka katram vīrietim jāiestāda koks, jāizaudzina dēls un jāuzceļ māja. Kā veicas Baltinavas pusē? Šo plānu pilda gan vīrieši, gan dāmas. Uzcēluši varbūt neesam tik daudz, cik gribētos, bet remontētas, renovētas un siltinātas ir daudzas ēkas. Par meža veltēm mums stāstīs Vija.” Un patiesi, Valsts meža dienesta Baltinavas apgaitas mežzīne Vija Ločmele bija gatava par dabas veltēm un krāšņumu runāt stundām ilgi: “No kā Līgai vai Jānītim, ejot mežā, ir vai nav jābaidās? Tas atkarīgs no

tā, ko iemācījuši vecāki. Un tam patiesi ir ļoti liela nozīme. Mēs zinām, ka mežā ir dažādi kukaiņi, rūpuļi, dzīvnieki, sēnes, kas ir un nav indīgas. No savas pieredzes varu atzīt, ka lasu tikai tās sēnes, kuras vecāki man ir ierādījuši. Tāpat tas ir ar visiem augiem, jo nevajadzētu eksperimentēt. Bērniem iesaku skatīties zem kājām, neaiztikt skaistas, vilinošas, nepazīstamas ogas un sēnes. Cik bagāti šogad esam ar meža veltēm? Pavasarī bija lielas un postošas salnas, tāpēc jāsecina, ka mūsu reģions ir palicis gandrīz bez mellenēm un brūklenēm. Grūti ko teikt par dzērvenēm, jo iedzīvotāji apgalvo, ka kaut kur ir, kaut kur nav. Sēnes parādās periodiski, tomēr esmu pārliecināta, ka sēņu lietus neizpaliks.”

Runājot par vīriešu iespējamo trīs mērķu plānu, V. Ločmele uzsvēra, ka, viņasprāt, stiprā dzimuma pārstāvji ziemā ir pieļāvuši lielu kļūdu: “Viņi ir atļāvuši, deleģējuši sievietēm būvēt mājas, stādīt kokus, dzemdēt un pašām audzināt bērnus. Vajag bargi pakratīt ar pirkstu, lai pārņem atpakaļ savas funkcijas un pienākumus pilda godam!” Baltinavietis Henriks Logins-Slišāns smaidot piebilda, ka viss ir, tikai dēls izpalicis: “Laikam ar to par vēlu, bet mazdēli ir!”

* Turpinājums 4.lpp.

Nākamajā
Vadugumā

● **Atgriežas trīsreiz gāztais Staņislavs**
“Vadugums” pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados

● **Pavēsta cenrādi**
Meža terapija Staburagā

Iespēja iepazīties ar izmaksām

Valsts pārvaldes pakalpojumu portālā www.latvija.gov.lv ir pieejams uzlabotais e-pakalpojums “Valsts apmaksātie veselības aprūpes pakalpojumi”, kas sniedz iespēju ikvienam iedzīvotājam noskaidrot informāciju par saņemtajiem valsts apmaksātajiem veselības aprūpes pakalpojumiem, kompensējamām zālēm un šo pakalpojumu izmaksām – valsts maksājumiem un pacienta līdzmaksājumiem.

Uzņēmējdarbības skola pulcēs vidusskolēnus

Biznesa augstskolas Turība organizētā Uzņēmējdarbības skola 20.septembrī uzsāks savu desmito sezonu, un šogad tai pievienosies rekordliels dalībnieku skaits – vairāk nekā 800 skolēni no 42 dažādām skolām visā Latvijā, tostarp Balviem. Šī skolēniem būs lieliska iespēja, tiekoties ar iedvesmojošām personībām un nozares ekspertiem, apgūt gan teorētiskās zināšanas, gan praktiskās iemaņas dažādos uzņēmēj-

Īsziņas

darbības aspektos.

“Limonāde ar politiķiem”

18.septembrī plkst. 14.00 Balvu novada Bērnu un jauniešu centrā paredzēta tikšanās ar Balvu novada politiķiem “Limonāde ar politiķiem”, lai kopīgi pārrunātu un diskutētu par jauniešu domes nolikumu Balvu novadā.

Pirmo vietu izcīna Silvestrs

7.septembrī trešo reizi Rēzeknes novada Rogovkā notika latgaliskā dzejnieku sacensība “Rogovkys dzejis voga”, kurā desmit dalībnieku konkurencē trijās kārtās par uzvarētāju, ar saviem darbiem un uzstāšanos pārsteidzot gan skatītājus, gan žūriju, kļuva debitants literatūrā latgaliski – Silvestrs.

Vārds žurnālistam

Zinaida Logina

Kad runā par gadiem, cilvēkmūžā septiņdesmit ir laiks, kad darba dzīve aiz muguras un tu vari pieņemt lēmumu, ko iesākt ar turpmākajām dienām, nedēļām, gadiem. Esmu optimiste, arī par veselību neželējos, tāpēc droši rakstu daudzskaitlī. Re, pašlaik palidzu nu jau bijušajiem kolēģiem gatavot pa kādam rakstam, kamēr viņi bauda vasaras atvaļinājumu, padzīvojos dārzā, priecājoties par garajām saulespuķēm un resno ķirbi, palasu grāmatas, – svīnu dzīvi. Vēl jāaizskrien līdz jūrai, līdz kādai skaistai vietai tepat Latvijā. 8.septembrī, kad tikpat apaļa dzimšanas diena bija manai draudzenei Marijai, devāmies uz Viļānu baznīcu, kur svinēja Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšanas dienu. Par godu tai baznīcas dārzā ik gadu veido lielas ziedu gleznas. Tā ir tradīcija jau vairāk nekā desmit gadu garumā, un nu arī mums bija iespēja tās apskatīt. Visi ziedi, kas izmantoti ziedu paklājiem, ir pašu dārzos audzēti. Pacilātā noskaņojumā caur Gaigalavu braucām uz Lubāna ezeru nopeldēties, kad radio ziņoja par iepriekšējā dienā netālu no šīs vietas nokritušu sprāgstvielām pilnu dronu. Pārņēma divaina sajūta, – tu, cilvēk, dzīvo, strādā, priecājies par skaisto, bet tik tuvu tavā zemē jau ielido nāvi nesošs drons. Tik tuvu ir karš, kur nogalina simtiem cilvēku. Un tad tu vari nedomāt par saviem gadiem, vien pārmet krustu un teikt: paldies Dievam, ka šodien manā zemē vēl ir miers.

Latvijā

Premjeres Evikas Siliņas vadītajā valdībā nepilna gada laikā nomainījušies divi ministri.

Laikā, kopš premjerministra amatā pērn rudenī stājās Siliņa, nomainījies ārlietu ministrs un kultūras ministrs. “Ja būs nepieciešams mainīt vēl kādu ministru, es domāju, ka tas notiks. Ir jābūt komandai, kas grib un vēlas strādāt, un spēj. Ja būs skaidrība, ka kādi no ministriem nevēlas vai nespēj strādāt, es noteikti nekavēšos,” sacīja Siliņa.

Robis sporta budžetā. Latvijas Televīzijai neoficiāli zināms, ka naudas trūkumu sporta budžetā izraisījis pērnā gada lēmums Latvijas Olimpiskās vienības sportistiem turpmāk maksāt darba algas un nodokļus, nevis pabalstus, kā tas bija iepriekšējos 15 gadus. Tādējādi sporta budžetā radies simtiem tūkstošu eiro liels *robs*, kura *aizlāpīšanas* nolūkos viens no īstenotajiem pasākumiem varētu būt valsts finansējuma samazinājums atsevišķām sporta federācijām.

Fiksē drona nokrišanu. Gaigalavas pagasta zemiņa novērošanas kamera fiksējusi Krievijas drona nokrišanu un iznīcināšanu. Latvijas Televīzijas rīcībā nonācis video, kurā dzirdams ar sprāgstvielām aprīkotā Krievijas “Šahed” tipa drona lidojums, nokrišana, kā arī tā iznīcināšana. Šis incidents līdztekus citiem jautājumiem arī aizsācis diskusiju par to, kāpēc netika informēti vietējie iedzīvotāji un kā rīkoties turpmāk.

Deg ozols. Valmieras novada Burtņieku pagastā šajās brīvdienās pamatīga skāde nodarīta vienam no Latvijas dižozoliem – tajā iespēris zibens, kā rezultātā koks sācis degt. Dambju dižozola augstums ir vismaz 21 metrs.

Piešķir naudu. Veselības ministrija rosina no valsts budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem piešķirt 93 616 eiro, lai segtu Nacionālā veselības dienesta un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta izdevumus, kas radušies, nodrošinot medicīnisko palīdzību patvēruma meklētājiem laika posmā no šī gada 1.janvāra līdz 31.jūlijam.

Palīdz Ukrainai. Latvija nodos Ukrainai savulaik no Lielbritānijas nopirktās kaujas izlūkošanas kāpurķēžu bruņumašīnas, bet, ievērojot operacionālo drošību, konkrētu nododamo mašīnu skaitu netiek minēts. Ministrija jau iepriekš ziņojusi, ka Latvija katru gadu vismaz līdz 2026.gadam sniegs Ukrainai militāro atbalstu 0,25% apmērā no iekšzemes kopprodukta. Līdz šim Latvija nodevusi Ukrainai visdažādāko bruņojumu un tehniku, tostarp helikopterus un savulaik no Austrijas iegādātās pašgājējhaubices.

(No interneta portāliem www.lsm.lv, www.tvnet.lv)

Info diena Balvos

Iespēja mācīties un gūt atbalstu savam biznesam

Zinaida Logina

10.septembrī Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) pārstāvēcība Rēzeknē rīkoja info dienu Balvu muižā mūsu novada uzņēmējiem, kurā varēja uzzināt par LIAA atbalsta programmām un uzņemšanas nosacījumiem inkubācijas programmā, konkursa “Ideju kauss” nosacījumiem, iedvesmoties no uzņēmēju pieredzes stāstiem, kā arī saņemt praktiskus padomus, kā pārliecinoši prezentēt savu ideju, produktu vai zīmolu. Info dienas noslēgumā bija iespēja saņemt individuālu konsultāciju par iestāšanos inkubācijas programmā.

Pasākuma vadītāja SKAIDRĪTE BALTACE klātesošos informēja par LIAA aktualitātēm. Ir iespējams atbalsts procesu digitalizācijai, kur ar pieejamo grantu atbalstu uzņēmēji var digitalizēt dažādus uzņēmējdarbībā izmantotos procesus – administratīvos, personāla, resursu un citus. Pieejamas inovāciju vaučera programmas, kur komersanti sadarbībā ar pētniecības organizācijām varēs izstrādāt jaunus produktus un tehnoloģijas. Jauni uzņēmumi var attīstīt pētniecību un inovatīvu ideju, produktu vai procesu izmantošanu saimnieciskajā darbībā. Vairāk informācijas par visām atbalsta programmām var uzzināt www.business.gov.lv.

Info dienas dalībnieki iepazīs ar divu Balvu novada uzņēmēju stāstiem, kuri izmantojuši LIAA atbalsta programmas. “Lamur flowers” saimniece JEĻENA GOLOVŅEVA savu hobiju pārvērta uzņēmumā ar vairākus simtus tūkstošu eiro apgrozījumu. Prezentācijā varēja redzēt telpu dekorus svinībām un fotosesijām, lielformāta ziedus, lielformāta spārnu kostīmus, kas pārdoti nu jau vairāk nekā 30 pasaules valstīs. Viņa neslēpa, ka radušās jaunas idejas maskām un cepurēm. “Savus produktus tirgojam interneta veikalā, esam pamanīti un mūsu preces pērk,” atzina uzņēmēja. Viņa neslēpa arī klupšanas akmeņus, jo biznesā visu laiku jādomā vienu solīti uz priekšu. Ja kāda prece *neiet*, jāmeklē, kur vaina, – varbūt jāpiestrādā pie mārketinga, jāmeklē citi dizaina elementi. Viss produktu izgatavošanas process ir roku darbs, tāpēc uzņēmēja smeja, ka sevi sauc par rokdarbnieci. “Svarīgi ir domāt par kvalitāti, tai jābūt labā līmenī. Gatavojam fotosesijas, lai pircēji labāk iepazītu mūsu izstrādājumus,” piebilda Jelena.

Uzņēmuma vadītājs JĀNIS IGAUNIS pastāstīja, ka ideju par sava uzņēmuma izveidošanu aizguvis no tēva, kurš ilgstoši darbojies šajā jomā. “Timber Kit” darbību uzsācis 2019.gadā. Jānis Igaunis pauda gandarījumu, ka biznesa inkubatorā varējis iziet dažādas apmācības, mentoringu, un rezultātā piešķirts arī finansiāls atbalsts, kas noderējis uzņēmuma attīstībai, kas specializējies koka konstrukciju māju ražošanā un montāžā. “Timber Kit” klienti ir ne tikai Latvijā, bet arī Skan-

Foto - Z.Logina

Informē par aktualitātēm. Pasākuma vadītāja Skaidrīte Baltace pastāstīja, ka arī šogad Latvijas topošie uzņēmēji aicināti piedalīties konkursā “Ideju kauss”. Šajā konkursā dalībnieki iegūs biznesa uzsākšanai nepieciešamās prasmes, samentīsies par savas biznesa idejas realizācijai nepieciešamo finansiālo kapitālu un tās realizāciju.

Foto - Z.Logina

Jānis Igaunis iepazīstina ar “Timber Kit”. Viņa uzņēmums ir specializējies koka konstrukciju māju ražošanā un montāžā.

Foto - Z.Logina

Uzstājas Zane Daudziņa. Info dienas noslēgumā pedagoģe un aktrise Zane Daudziņa atklāja, kā runāt ar uzņēmējiem, sadarbības partneriem, klientiem, kāda ir publiskās runas struktūra, kādas ir auditorijas pārliecināšanas tehnikas. “Labs runātājs ir analītisks, situāciju kontrolējošs, ekspresīvs, draudzīgs un ieinteresēts,” uzsvēra lektore.

dinārijas valstīs. “Darba bija daudz, viss prasīja daudz laika un piepūles, bet ar visu tikām galā. Ir jāstrādā, jo

Foto - Z.Logina

Jelēnai Golovņevai ir jaunas idejas. Viņas uzņēmums “Lamur flowers” ražo lielformāta ziedus, naktslampas ziedu formā, 3D gleznas ziedu formā, spārnu kostīmus. Jau ir idejas jauniem produktiem – īpašām cepurēm un maskām.

biznesā ir gan augšupeja, gan slīktāki periodi. Nav tā, ka vienmēr viss iet tikai uz augšu,” atklāja Jānis Igaunis.

Autoorientēšanās

Balvu novadu iepazīst piecpadsmit komandas

Zinaida Logina

7.septembrī Balvu pusē norisinājās autofotoorientēšanās brauciens "Balvi 2024", kurā startēja 15 komandas no dažādiem Latvijas reģioniem. Viss, kas nepieciešams šādam braucienam, ir vieglais automobilis, vismaz divu cilvēku komanda, viedtālrunis, lai var saņemt un nosūtīt *WhatsApp* ziņas.

Brauciena koordinatore Inese Biele stāsta, ka četru stundu laikā dalībniekiem bija ne tikai pēc parastās autoceļu kartes jāatrod dažādi interesanti kontrolpunkti un pie tiem jānofotografējas, bet arī jāveic papilduzdevumi, tādējādi nopelnot vēl vairāk punktus. Piemēram, vienā no papilduzdevumiem komandām bija jāiemūžina sevi pie visām iespējamām strūklakām, kādas vien var atrast šajā Latvijas reģionā. Un tādas dalībnieki sameklēja piecas. Savukārt, atbildot uz jautājumu: "Ar cik novadiem robežojas Balvu novads?", varēja izpildīt uzdevumu ceļa posmā un nofotografēties pie pareizā kilometru stabiņa. Paši kontrolpunkti bija izvietoti interesantās vietās Kupravā, Viļakā, Žīguros, arī Litenē un apkārtnē, liekot dalībniekiem pievērst uzmanību dažādu objektu sīkām detaļām, paskatīties uz acīmredzamo no cita skatpunkta.

Lai atrastu kontrolpunktus Balvos, komandām bija jāprot orientēties pēc shēmas, uz kuras bija atzīmētas tikai dažas galvenās pilsētas ielas. Jāpiebilst, ka ne visas komandas šo uzdevumu spēja paveikt.

Tā kā startēt varēja no jebkuras vietas brauciena reģionā, komandām bija jāizstrādā sava punktu vākšanas stratēģija, jo kopvērtējumā uzvar komanda, kura savāc vislielāko punktu summu un nobrauc īsāko maršrutu.

Pirmo vietu braucienā ieguva autofotoorientēšanās pieredzes bagātā komanda "Dzelmiši" no Madonas novada. Otrajā vietā ierindojās arī pieredzējuši komanda "Gustiņi" no Alūksnes. Savukārt trešo vietu ieņēma komanda "Pundurkalitriksi" no Mārupes novada. Arī šī komanda jau iepriekš ir piedalījusies *brauciens.lv* organizētajos autofotoorientēšanās pārbaudījumos. Uzvarētāji saņēma diplomus un balvas no sacensību organizatoriem.

Pie katoļu garīdznieka Antona Rimoviča pieminekļa. Sacensību dalībnieki uzzināja, ka, kalpodams Balvos no 1897. līdz 1914.gadam, viņš sekmējās Balvu apdzīvotās vietas attīstību ap vietējo katoļu baznīcu.

Uz kuru pusi doties? Dalībniekiem vajadzēja nofotografēties arī pie ceļa rādītājiem un precīzi izpildīt organizatoru dotos uzdevumus.

Piestāj Balvu skvērā. Grāmatas skapišos gan laika palasīt nebija, bet šo objektu atrast nebija problēmu.

Iepazīst Viļaku. Arī šajā pilsētā sacensību dalībniekiem vajadzēja atrast dažādus vides objektus.

Skaista vieta pie Viļakas baznīcas. Arī šeit vajadzēja nofotografēties, tā apliecinot, ka šis kontrolpunkts ir atrasts.

Atrod Balvu dižozolu. Šeit sacensību dalībnieki varēja uzzināt, kāds apkārtmērs ir dižozolam, ar ko lepojas balvenieši.

Iepazīst Stompakus. Šajā vietā puvā 1945.gada 2.martā notika Stompaku kauja – vērienīgākā kauja nacionālās bruņotās pretošanās kustības vēsturē.

* Sākums 1.lpp.

Talcinieki. Koku stādīšana norisinājās strauji. “Ātrāk pie zupas katla tiksīm,” vīri jokoja.

Ceļā uz talku. Ilze Štekele (foto – no labās), dodoties uz talku, sprieda, ka cilvēki kociņus stāda ne vairāk un ne mazāk kā agrāk. “Gribas papildināt mūsu liepu alejiņu, kā arī iestādīt sīpolpuķes,” viņa piebilda.

Dubulta interese. Henriks Logins-Slišāns atzīst, ka Baltinavas parks vienmēr ir bijis un būs. Vasarās viņš šeit pastaigājas, bet ziemās liepu alejas viducī veido savu slēpošanas trasi. “Cilvēkiem, ieejot mežā, novēlu ievērot ne tikai malku,” viņš jokoja.

Lai ir taisni! Ēriks Kokorevičs, kurš vilka šņori, lai liepas iestādītu perfektā līnijā, lakoniski pavēstīja, ka noskaņojums ir labs: “Stādām kokus, lai tikai aug griezdamies!”

Vēl izturību. Valsts meža dienesta Baltinavas apgaitas mežzīne Vija Ločmele, kura dienestam veltījusi 30 gadu ilgu darba mūžu, talciniekiem vēlēja izturību un darba sparū.

Top krēmzupa. Par to, kā ierasts, parūpējās sievietes biedrība “Vaivariņi”.

Sentēvu metramērs. Vilnis Bordāns, mērot attālumus starp stādāmajiem kociņiem, sprieda, ka soļa garums ir apmēram metru garš. Talciniekiem viņš vēlēja veiksmi un prieku.

Būs jāpaciešas. Baltinavas apvienības pārvaldes vadītāja Sarmīte Tabore sprieda, ka iestādītajām liepiņām jāaug vismaz 15 gadi, lai pieņemtos spēkā un kaut nedaudz līdzinātos esošajai alejai: “Profesore no Jelgavas ieteica kokus pakāpeniski atjaunot.”

Sveicina autovadītājus. Deviņgadīgā Annija Jermacāne un Elza Korneja netālu no mūzikas skolas sveicināja garāmbraucošos autovadītājus. “Nē, mēs tā ikdienā nedarām. Šodien labs garastāvoklis,” atklāja meitenes. Uzzinot, ka parkā tiek stādītas liepas, Annija (foto – no labās) piebilda, ka arī stādīs kokus, kad izaugs liela. “Galvenais, lai par solījumu nepiemirstu,” viņa domīgi piebilda.

Kas vieno grāmatas un mežu? Bibliotekāre Sarmīte Bukša zināja teikt, ka mežs ir mūsu dzīvība, kas nemitīgi atjaunojas: “No sēkliņas līdz kokam. Tas ir visas dzīvības pamatā!”

Fotofiksāciju izstāde Viļakas bibliotēkā

Ceļo, vēro un meklē brīnumus

Sanita Karavoičika

“Ceļā ik solis ir brīnuma pilns. Nezaudē spēju brīnīties!” – tieši tāds ir Latvijas apceļotāja, tukumnieka VIĻŅA REGUTA fotoizstādes nosaukums, kas līdz oktobra sākumam vēl skatāma Viļakas bibliotēkas telpās. Izstādē redzama vien neliela daļa no ievērojamā fotofiksāciju klāsta, ko autoram izdevies savākt un apkopot vairāku gadu garumā, krustu šķērsu apceļojot teju visu Latviju.

Latvijas apceļotājs Vilnis Reguts pēc profesijas ir kinomehāniķis, fiziķis. 30 gadus viņš darbojās ar kino, 25 gadus Rīgas 3. tehniskajā skolā apmācīja jaunos kinomehāniķus un, kad 1991. gadā kino *nomira*, kādā dienā viņš palika bez darba. “Ko darīt? Skolā biju slikti mācījies, tādēļ nekas vairāk kā fizikas skolotājs Tukuma Raiņa ģimnāzijā no manis nesanāca,” ironizējot par savām turpmākajām darba gaitām, teic izstādes autors.

Vilnis Reguts savus darbus, kurus sācis veidot 2013. gadā, dēvē nevis par fotogrāfijām, bet fotofiksācijām. Viņš skaidro, ka latviešiem ir nēmode izteikties svešvārdos, tad fotofiksācija ir impresija: “Vienkāršā valodā runājot, tas ir tad, kad es eju, eju, un – opā! – ieraugu kaut ko, kas nav ierasts. Šis īpašais redzējums man ir no tiem 30 gadiem, ko pavadīju, strādājot kino. Tieši tur, sēžot pie tā mazā lodziņa, iemācījos skatīties un saskatīt. Tāpat ir ar manām fotofiksācijām. Bieži vien kāds objekts jānobildē no visiem rakursiem vismaz 4-5 reizes, jo nepamet sajūta, – kaut kam tur ir jābūt. Kādreiz nav nekā, bet citreiz patiešām ir.”

Laika atskaite ir stundas

Fotomākslinieks stāsta, ka jau kopš mazām dienām viņam patīk staigāt kājām, jo citādāk daudz kas no tā, kas apkārt, nav ne pamanāms, ne redzams. Un tieši tādēļ viņam nav ne automašīnas, ne velosipēda. Vilnis Reguts ceļojis, cik vien sevi atceras. Sākumā viens, pēc tam kopā ar sievu. “Kā par nelaimi, sievai vienreiz kalnus parādīju, – ar to pietika, lai būtu *āķis lūpā*. Sākām staigāt kopā. Bet tagad, kad viņa jau aizsaulē, to daru viens. Tagad, protams, pastaigāt sanāk mazāk, jo turpat 83 gadi uz pleciem liek par sevi manīt. Pārsvārā dienā nostaiģāju trīs stundas – kilometri man neeksistē, jo mana laika atskaite ir laiks starp atbraukšanas un mājupbraukšanas transportiem,” atzīst izstādes autors. Viņš stāsta, ka līdz cilvēki bieži piedāvā kaut kur aizvest ar automašīnu, piebilstot, – ko nu tur iesi, tur jau nekā nav! Bet, kad ierauga fotogrāfijas, izbrīnā ieleš acis un iesaucas, – es taču katru dienu te braucu uz darbu, nekad neko tādu nemanīju! Tieši tādēļ Vilnis izmanto katru iespēju iet ar kājām, ieraudzīt, pamanīt, piefiksēt kaut ko skaistu un interesantu. “Pamanu dabā to, ko nepamana citi, – tieši par to ir manas bildes,” pārliecināts fotomākslinieks.

Pie rokas vienmēr ir divi fotoaparāti

Fotogrāfiju autoram daudzreiz jautā, – ar kādu tehniku tapuši mākslas darbi. Vilnis jokojot atteic, ka ar ļoti smalku aparātu, un no somas izvelk vienu no visparastākajiem *Sony*. Viņš piebilst: “Mēdz teikt, ka šie fotoaparāti nekam neder un ar tiem nav iespējams normālu bildi uztaisīt. Bet, redz, ka var, un ne vienu vien. Protams, gadās, ka objektīva stikliņš piesitas pie kāda akmens, bija gadījums, kad fotoaparāts noslika Amatā. Tieši tāpēc man vienmēr līdzī ir divi. 12 gadu laikā jau četrus fotoaparātus esmu nomainījis un izmetis miskastē. Bet pa 100 eiro to var atļauties,” spriež Latvijas apceļotājs.

Arhīvs – pietiekami iespaidīgs

Ko var ieraudzīt Viļņa Reguta fotofiksācijās? Autors ir pārliecināts, ka katrs saskata kaut ko savu, kaut gan pārsvārā bildēs tomēr redzami dabasskati. “Portreta nav neviena, toties ir interesanti akmeņi un dabas ainavas. Pirmo gadu, kad sāku staigāt un bildēt, fotogrāfijas nekur neliku. Tad mani kolēģi pierunāja to izdarīt. Tagad katrai bildei, ar kuru dalos portālā “Facebook”, klāt ir savs stāstiņš vai paplašināts nosaukums. Droši vien to izlasa tuvu ne katrs, bet pie bildes ar ‘patīk’ tomēr atzīmē,” pamanījis fotomākslinieks. Viņš stāsta, ka visas fotogrāfijas arhīvā noglabātas trīs veidos – datorā, atmiņas kartē un uz papīra, kas ir viens no mūžīgākajiem un drošākajiem uzglabāšanas veidiem. Bilde pārsvārā izvietotas uz A4

Foto - no personīgā arhīva

Pašam – divas favorītes. No visa milzīgā bilžu arhīva fotomāksliniekam ir divas fotofiksācijas, kuras viņš sauc par vismīļākajām. “Viena saucas “Saulriets Kolkas ragā”. Uz to skatoties, ir jādzied dziesmiņa: “...saulīt’ vēlu vakarā(i) sēstas zelta laiviņā.” Un tad ir vēl viena kolosāla bilde, kas tapusi 11. novembrī pie Kārļa Zemdegas pieminekļa, fotografējot svecītes. Atceros, ka biju nosalis, pārguris, tāpēc nolēmu iet uz mājām. Eju un dzirdu, kā viena meitenīte skaita pantiņu: “Karavīra dvēselīte sēž zobena galiņā; Sēž zobena galiņā, uguniņas maliņā.” Tas pantiņš kā lāsts visu laiku skanēja manā galvā. Atnācu mājās un sāku skatīties, ko izdevies nobildēt. Mute palika vaļā! Tumsā bildējot, fotoaparāts bija paslidējis mazliet uz leju un pa visu bildi bija redzamas tikai liesmiņas. Tā radās fotogrāfijas nosaukums “Kritušo strēlnieku dvēseļu dejas”, skaidro izstādes autors.

formāta lapām, kas noglabātas mapēs. Šobrīd Latvijas apceļotāja arhīvā ir 18 fotogrāfiju mapes, kur katrā ir aptuveni 2,5-3 tūkstoši bilžu. “Nezinu, kur tas viss pēc manis paliks. Bija doma uzdāvināt Viesītes muzejam, jo pats esmu no Viesītes, bet dzīvoju Tukumā. Tagad tas viss sakrāts un salikts, varu atļauties pats par savu darbu *pakaifot*, jo īpaši, skatoties fotogrāfijas ar muzikālajiem klipiem. Salieku aptuveni 15-30 fotogrāfijas, pielieku klāt mūziku un kādreiz vakarā, kad nav, ko darīt, apguļos, skatos un klausos,” atzīst izstādes autors.

Visa pamatā ir brīnums

Daudzi jautā, kā viena un tā pati bilde var izraisīt dažādas asociācijas? Vilnis Reguts ir pārliecināts, ka var, tikai katram jāprot to brīnumu, kas ir uz katra soļa, saskatīt. Daudzo gadu laikā apceļotājs pabijis teju visās Latvijas vietās un vienmēr atradis kaut ko interesantu, ko ieraudzīt savām acīm. Taču, lai dotos ceļā, viņš vispirms pienācīgi sagatavojas – izlasa internetā pieejamo informāciju par dažādiem apskates objektiem, vēstures aprakstus, aplūko fotogrāfijas, saplāno maršrutu, lai būtu ērti atbraukt un aizbraukt, sameklē naktsmājas. Un, kad tas viss ir gatavs, – aiziet ceļā! “Man bieži jautā, kāpēc nebraucu ar velosipēdu? Ar *riteni* jau varētu, bet man, piemēram, uz akmeni pa mežu jābrien kilometrs. Un tad nu stiep to dzelzi pār plecu. Varētu jau, protams, piesiet pie koka un iet, bet tad jānāk atpakaļ. Turklāt, braucot ar *riteni*, daudz ko var nepamanīt un *nesaost*. Tādēļ pārsvārā pārvietojos ar autobusu. Tālākajiem maršrutiem ieplānoju vairākas dienas, tuvākajiem pietiek ar vienu. Man ļoti patīk apmeklēt kapus, jo kapi daudz ko pastāsta par tās vietas dzīvesziņu. Uzraksti, kapu kopšana, izvietošana, vecie krusti – tas viss daudz ko pastāsta. Vēl šo gadu laikā esmu sapratis, ka daudz vērtīgas informācijas var uzzināt, runājot ar cilvēkiem. Un pateicīgi stāstītāji ir tie veči, kuri dirn pie veikala. Viņi skatās, skatās un domā, – beidzot varu parunāt, būs, kas klausās. Un tad stāsta par to konkrēto vietu, kas tur labs ir vai nav. Un tas, ko pastāsta, vai, dieniņ, cik tas vērtīgi! Citi saka, – ko tu tur ar viņu runā, viņš muld. Bet, lai muldētu, jābūt kaut kādam aizmetnītim. Pēc tam braucu mājās un to visu pārdomāju. Kā fiziķis nekad nesaku, ka tā nav, tās ir muļķības...,” apliecina izstādes autors.

Staigājot un ar fotoaparātu piefiksējot dažādus atradumus, Latvijas apceļotājs izsecinājis, ka cilvēki lielākoties ir pārliekus steidzīgi un steigā nespēj ieraudzīto novērtēt – viņi iet un sev apkārt redzēto *neieliek prātā*. Viņiem vajag smukumu! “Bet, vairākas reizes skatoties uz vienu parastu bildīti, to katreiz var uztvert citādāk. Tā ir tā īpašā māksla saredzēt, ko

Foto - no personīgā arhīva

Izstāde Nr.13 – Viļakā. Pirmā Viļņa Reguta fotofiksāciju izstāde bija skatāma Tukuma bibliotēkā, kurā toreiz bija redzamas 30 fotofiksācijas, savukārt Pļaviņu bibliotēkā notika pirmā tikšanās ar izstādes autoru. Viņš atzīst, ka parasti tikšanās ilgst no 1,5 līdz pat 3,5 stundām, jo cilvēki nāk, jautā, izzina. Viņiem ir interesanti. “Esmu pabijis visur – Zemgalē, Kurzemē, Vidzemē un Latgalē, un šī jau man pēc skaita 13. izstāde. Oktobrī savus darbus izrādīšu Vārkavā, pēc tam – Sērenē pie Jaunjelgavas. Interese patiešām ir, reizēm pat nākas atteikt,” teic fotomākslinieks.

ar saviem darbiem cenšos parādīt saviem izstādes apmeklētājiem,” teic Vilnis Reguts.

Atvērto durvju diena bērnu un jauniešu centrā

Izpēta “Iespēju labirintu”

12.septembrī Balvu novada Bērnu un jauniešu centrs (BNBJC) aicināja apmeklēt Atvērto durvju dienu “Iespēju labirints”, lai noskaidrotu kādi interešu pulciņi darbosies šogad. Katrā no labirinta stacijām skolēni ne vien uzzināja, ko varēs iemācīties konkrētajā pulciņā, bet arī izmēģināt, vai tas viņus interesē. Atvērto durvju dienā garlaicīgi nebija arī tiem, kuri centrā jau iepriekš bijuši bieži viesi. Bērni varēja uzspēlēt spēles, padziedāt karaoke, iemācīties vietnē “TikTok” noskatīties deju kustības, izgatavot rudenīgi košas grāmatzīmes, uzcienāties ar pankūkām vai vienkārši satikt draugus un labi pavadīt laiku.

BNBJC vadītāja Agnese Puļča pastāstīja, ka, apmeklējot katru no “Iespēju labirinta” stacijām un iesaistoties piedāvātajās aktivitātes, bērni saņēma zīmodziņu savā labirinta kartē. “Savukārt labākie piedalīsies loterijā, kurā izlozēsim spēli “Mēmais šovs”,” solīja direktore. Lai gan valsts finansējums interešu izglītībai vēl nav piešķirts, plānots, ka šogad BNBJC darbosies šādi pulciņi: “Deju kustību terapija bērniem ar īpašām vajadzībām” (divas vecuma grupas), ko vadīs skolotāja Līga Moroza-Ušacka; “Veselā miesā – vesels gars” un skaistumkopšanas pulciņš Intas Ozolas vadībā; turpināsies vokālās nodarbības pie Ilutas Tihomirovas; Līga Bule aicinās apmeklēt mākslas darbnīcu “Krāsu virpulis” un pulciņu “Grafiskais zīmējums ikdienā”; būs bērniem ar īpašām vajadzībām paredzētās nodarbības “Latviskā dzīvesziņa” un “Tradicionālie rokdarbi jaunā ilgtspējībā”, ko vadīs skolotāja Skaidrīte Veina; Agnese Puļča aicinās bērnus uz fotopulciņu, bet Gunita Mincāne – uz pulciņu “Kultūras labirints”; darbu turpinās arī mūsdienīgu deju studijas “Di-dancers” grupas “CREW” un “TEENS” Ditas Niperes vadībā, bet pirmo reizi BNBJC paspārnē sāks darboties tautu deju pulciņš (divas vecuma grupas) Ineses Maslovskas vadībā. Taču šogad izpaliks tehniskās jaunrades pulciņi. “Diemžēl nevaram atrast speciālistus, kas būtu gatavi tos vadīt. Vienīgais STEM jeb zinātnes un tehnoloģiju jomas pulciņš būs manis vadītais fotopulciņš,” piebilda A.Puļča. Taujāta, ar ko šoruden pārsteigs centra apmeklētājus, direktore atklāja, ka jau oktobra sākumā darbinieku komandai pievienosies trīs Eiropas brīvprātīgie jaunieši no Vācijas. Šogad turpinās novada jauniešu domes izveides projekts, kā arī uzsāka dalība jaunā, lielā projektā “Digitālā darba ar jaunatni sistēmas izveide Balvu novadā”. BNBJC darbinieku sastāvs nav mainījies. To vadīs direktore Agnese Puļča, Balvos ar bērniem un jauniešiem strādās jaunatnes lietu speciāliste Gunita Mincāne, jaunatnes darbiniece Alīna Logina un centra interešu izglītības speciāliste Aiga Keisele. BNBJC ēkā izvietots arī novada interešu izglītības speciālistes Ilonas Salmanes kabinets. Savukārt Viļakas Jauniešu mājā strādās jaunatnes darba speciāliste Žaklīna Orlovska, Semenova – jaunatnes darbiniece Sendija Zaremba, bet Rugāju Bērnu un jauniešu interešu centrā – jaunatnes darbiniece Līga Kravale.

Nekad neatsaka palīdzību. No labās: Sabīne no Balvu sākumskolas un Lauma no Rugāju vidusskolas BNBJC apmeklēja bieži. Tā kā meitenes mācās arī Balvu Mākslas skolā, Atvērto durvju dienā viņas ieradās atbalstīt savu skolotāju Līgu Buli, kura apmeklētājus iepazīstināja ar viņas vadītajiem interešu pulciņiem. Būdam apzinīga un čakla, Lauma neatteicās atbraukt, neskatoties uz to, ka pēc piedalīšanās TV raidījuma “Gudrs, vēl gudrāks” filmēšanā no Rīgas atgriezās tikai pusnaktī, bet visu dienu aizvadīja skolā.

Darbnīca rudenīgās noskaņās. Skolotāja Līga Bule bērnu un jauniešu centrā vada divus pulciņus – mākslas darbnīcu “Krāsu virpulis” (1.- 6.klase) un “Grafiskais zīmējums ikdienā” (5. – 10.klase). Atvērto durvju nodarbībā pulciņa dalībnieki iekrāsoja rudeni, izgriežot no papīra koku lapas, lai, izmantojot grafiskos zīmējumus un košas krāsas, tās izkrāsotu. Šādas dekoratīvas lapas var izmantot gan kā grāmatzīmes, gan kā apsveikumu kādam miļam cilvēkam. Skolotāja L.Bule pastāstīja, ka gada laikā pulciņa bērni apgūs kreklu apdrukāšanas procesu, sākot ar zīmējuma sagatavošanu līdz uzdrukāšanai uz krekla: “Papildus varēs iemācīties, kā uz tumša krekla var kaut ko izveidot ar balinātāja palīdzību vai kādā līdzīgā tehnikā. Zīmējumus uzklāsim arī uz krūzītēm.”

Izmanto iespēju padziedāt karaoke. Skolotāja Iluta Tihomirova jauniešu centrā vada dziedāšanas pulciņu. Tajā iesaistās bērni, kuriem patīk dziedāt, bet nav iespēju mācīties mūzikas skolā. “Dziedam gan individuāli, gan grupā. Uzstājamies arī dažādos pasākumos,” stāsta skolotāja. Iluta neslēpj, ka cenšas uzlabot ikviena pulciņa dalībnieka vokālās prasmes pat tad, ja šim nolūkam jāvada papildus individuālas nodarbības. “Ja ir treniņi, ir arī rezultāts,” atgādina vokālā pedagoģe.

Kopā ar meitām. Kristīne no Balviem (centrā) BNBJC Atvērto durvju dienā ieradās kopā ar meitām Rūbiju un Elfu, jo meitenes vēloties dziedāt skolotājas Ilutas Tihomirovas dziedāšanas pulciņā. “Viņas arī iepriekš te nāca dejojot pie Ditas Niperes,” piebilda māmiņa. Kristīne pauda gandarījumu, ka Balvos ir tāda vieta, kurā bērni var pilnveidot savus talantus, taču brīnījās, kāpēc šogad Atvērto durvju diena ir tik slikti apmeklēta. Viņasprāt, interešu pulciņu ir pietiekami daudz, taču trūkst bērnu, kuri tajos iesaistītos. “Varbūt vienīgi pietrūkst tehniskas ievirzes pulciņu, lai pušiem būtu interesanti. Dēls atnāca, visu izstaigāja un aizgāja, sapratis, ka te viņam nav ko darīt,” bēdējās trīs bērnu mamma.

“Spēļu labirintā”. Jaunatnes darbiniece Alīna Logina (no labās) piedāvāja padarboties “Spēļu labirintā”, kurā ikviens varēja izmēģināt kaut ko līdzīgu frisbijam, uzspēlēt krustiņus un nullītes. Bet vislielāko interesi izraisīja koka kluciņu spēle “Jenga”. Alīna, kura darbam ar jaunatni pievērsās pirms diviem gadiem, atzīst, ka tas viņai patīk: “Te ir interesanti un nekad neiestājas rutīna.”

Atvērto durvju diena bērnu un jauniešu centrā

Nākotnē, iespējams, būs māksliniece. Agate mācās mākslas skolas 5.klasē un apmeklē arī Līgas Bules vadīto interešu pulciņu, jo viņai kopš agrā vecuma ļoti patīk zīmēt: "Visi saka, ka man piemīt talants. Domāju, ka arī nākamo profesiju izvēlēšos, saistītu ar mākslu."

Kopā ar miļo skolotāju Ditu. Balvu Kultūras un atpūtas centra direktore Dita Nipere pagaidām turpina vadīt arī pašas pirms daudziem gadiem dibināto deju studiju "Di-dancers", kuras dejotāji ne reizi vien guvuši lieliskus panākumus visas Latvijas mērogā. Studijas vadītāja neslēpj, ka apvienot abus darbus nav viegli, tāpēc jau kādu laiku meklē aizvietotāju. Taču tas izrādījies ļoti sarežģīti.

Māca cept pankūkas. BNBJC jaunatnes lietu speciāliste Gunita Mincāne (no labās) 13-gadīgo Justīni pazīst kopš agras bērnības: "Kopā ar Justīnes mammu vizinājām savus bērnus ratiņos. Mans bērns ar Justīni kopā gāja bērnudārzā un vēlāk – arī skolā." Šogad Justīne jau sasniegusi vecumu, kad var iesaistīties Gunitas vadītajā pulciņā "Kultūras kambars". Taču meitene arī agrāk jauniešu centru uzskatījusi par savām otrajām mājām, jo deviņus gadus deju studijā "Di-dancers". Viņa ir čakls palīgs skolotājai Dītai, vadot nodarbības. Justīne spriež, ka pēc gadiem, iespējams, pārņems studijas vadību, jo plāno izmācīties par deju skolotāju.

Interesējas par iespējām. BNBJC Atvērto durvju dienas apmeklēja arī garīdznieks – tēvs Sergejs ar sievu Natāliju un piecgadīgo meitu Elizabeti. Izpētījuši visas piedāvātās iespējas, ģimene jutās nedaudz sarūgtināta, ka Elizabetei vēl mazliet jāpaaugas, lai iesaistītos kādā no pulciņiem.

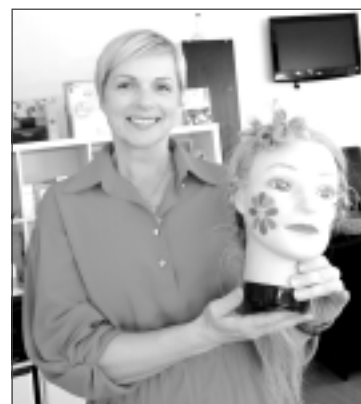

Iespēja izvingroties. Līga Moroza-Ušacka vada deju un kustības terapijas nodarbības bērniem ar īpašām vajadzībām divās vecuma grupās. Taču Atvērto durvju dienā viņa viesiem ierādīja akrobātikas pamatus. "Mana pulciņa aktivitātes līdzinās deju nodarbībām. Ierādu bērniņiem to, kas tobrīd viņiem visvairāk patīk. Mācāmies dejas, spēlējam spēles, kustamies, staipāmies, izmantojot dažādas palīgierīces. Ir bērni, kuriem, iespējams, neiet tik labi mācībās, bet viņi daudz ko veiksmīgi apgūst caur kustībām. Varu apgalvot, ka visi mani audzēkņi katru nodarbību gaida ar lielu nepacietību."

Te ir interesanti. Niks (13) un Artjoms (18) bērnu un jauniešu centrā iegriežas pēc mācību stundām, galvenokārt, lai uzspēlētu spēles un labi pavadītu laiku kopā ar draugiem. "Mums te patīk. Uzspēlējam pinpongu, paklausāmies mūziku. Reizēm piedalāmies aktivitātēs. Darbinieki te arī ir forši," apgalvo jaunieši.

Mācās kaut ko jaunu. Rebeka, kura Intas Ozolas skaistumkopšanas telpā ienāca pirmā, ar entuziasmu ķērās pie skolotājas ierādītās matu pušķišu veidošanas. "Dažreiz no rītiem vai vakaros taisu frizūras māsaī. Pašai sev sakārtot matus neiznāk tik labi. Parasti no rītiem tos tikai sasienu astē. Šobrīd ar mammas palīdzību cenšos iemācīties pīt franču bizi," savas zināšanas frizūru veidošanas jomā izklāstīja meitene.

Gatava uzņemt apmeklētājus. Inta Ozola joprojām vadīs skaistumkopšanas pulciņus gan iesācējiem, gan tiem, kuri jau ieguvuši priekšzināšanas, kā arī pulciņu nūjot gribētājiem "Veselā miesā – vesels gars". Viņa atklāj, ka pērn līdz ar nūjošanu bērni pievērsās ziemas

peldēšanai: "Meitenes pašas izrādīja interesi. Tādēļ pulciņa dalībnieki sadalījās – vieni vairāk gribēja iet nūjošanas pārgājienos, bet citi – peldēt. Pati ziemā piedalījos Roņu sacensībās, kurās bija iespēja startēt arī bērniem. Redzēsim, varbūt nākamgad arī mūsu pulciņa dalībnieki vēlēšies iesaistīties."

I.Tušinskas teksts un foto

Volejbols

Starptautiskā turnīrā izcīna bronzas medaļas

Artūrs Ločmelis

Ar lielisku panākumu klasiskā volejbola sezonu uzsākuši volejbola kluba "Lazdukalns" vīri, kuri piedalījās starptautiskajā volejbola turnīrā "Valmieras kauss 2024" un mājup pārveda bronzas godalgas.

Pirmie krit igauņi

Sacensībās startēja Latvijas, Lietuvas un Igaunijas volejbolisti, katram mačam notiekot līdz uzvarai divos setos un par uzvarām cīnoties gan kungiem (vecuma grupās "40+", "50+", "60+"), gan arī dāmām (vecuma grupās "30+", "45+", "60+"). VK "Lazdukalns" pretī panākumiem devās vecuma grupā "40+", kur mūsējiem konkurenci sastādīja piecas komandas – pašmāju volejbolisti no Rēzeknes novada, VK "Saldus", Valmieras un "Jēkabpils Sporta centra", kā arī kaimiņi igauņi no Viljandes pilsētas.

Jāuzsver, ka lazdukalnieši klasiskā volejbola sezonu uzsāka, kā mēdz teikt, no vasaras smiltīm pa taisno sporta zāles laukumos. Arī VK "Lazdukalns" menedžeris ANDIS PETUKS stāsta, – lai arī sezonas pirmajā turnīrā no komandas netika gaidīta lielu kalnu gāšana, turklāt atsevišķās maču epizodēs savu lomu nospēlēja jau minētā straujā pāreja no biča volejbola uz šī sporta veida klasisko variantu, sacensību galarezultāts bija vairāk nekā pozitīvs. Un pirmie no lazdukalniešu izspēlētajām bumbām *krita* igauņi, kurus mūspuses volejbola klubs pieveica ar rezultātu 2:0. "To, ka igauņiem ir laba komanda un viņi jau pirms turnīra bija patrenējušies sporta zālē, varēja redzēt cīņas gaitā. Mača likteni gan izšķīra tas, ka mūsu komanda nodemonstrēja ne tikai spēcīgākus blokus, bet arī jaudīgāku uzbrukumu. Igauņi gan vēlāk iespēlējās un viņu pretiniekiem vairs tik viegli neklājās. Turpinājumā tikāmies ar jau ļoti labi zināmajiem volejbolistiem no "Jēkabpils Sporta centra". Spēle bija ļoti sīva, bet tieši šajā mačā par sevi atgādināja tas, ka šosezon zālē volejbolu spēlējām pirmo reizi. Līdz ar to šur tur kļūdiņāmies, kas nedaudz pavājināja mūsu aizsardzības cietoksni un mazināja ierasto uzbrukuma jaudu. Rezultātā, spēles likteni izšķīrot mazām niansēm, piekāpāmies ar 0:2," stāsta komandas menedžeris.

Triumfs pār Rēzekni, un bronza kabatā!

Krieti labāku spēli VK "Lazdukalns" nodemonstrēja mačā pret kurzemniekiem – VK "Saldus" volejbolistiem. Proti, lazdukalnieši pirms spēles savām darbībām laukumā veica nelielas izmaiņas, kas deva augļus: samazinājās kļūdu skaits, un pretinieki tika diezgan pārliecinoši apspēlēti ar rezultātu 2:0. Vienlaikus jāuzslavē arī VK "Saldus" parādītais sniegums, jo skaidrs viens, – ja šis vienības pārstāvji šosezon spēlēs Latvijas čempionātā, viņi būs ļoti nopietns izaicinājums ikvienam pretiniekam.

Pēc mača pret saldeniekiem VK "Lazdukalns" volejbolistiem bija jāgatavojas ļoti grūtai spēlei pret mājiniem – Valmieru, kur volejbola tradīcijas ir patiešām augstā līmenī. Šis pilsētas komandas bija pārstāvētas visās sešās "Valmieras kausa 2024" grupās kungiem un dāmām, katrai no vienībām parādīt labus rezultātus. Nedaudz paskrienot uz priekšu, jāsaka gan, ka šoreiz tas spēcīgajiem vidzemniekiem neļāva izcīnīt paša augstākā kaluma medaļas vīru vecuma grupā "40+". Tomēr, kā ierasts, arī šajās sacensībās valmierieši bija labākajā sastāvā, kādā vien viņi var būt. Turklāt komandā spēlēja arī bijušie Latvijas volejbola izlases spēlētāji, lai gan mačā pret VK "Lazdukalns" viss nebija vienos vārtos. Proti, spēle bija sīva, bet arī šajā zaudējumā, līdzīgi kā pret "Jēkabpils Sporta centru", lazdukalniešus ik pa laikam iegāza kāda kļūdiņa. Rezultātā VK "Lazdukalns" nācās atzīt pretinieku pārākumu ar rezultātu 2:0.

Savukārt izšķirošā cīņa par to, lai kāptu uz goda pjedestāla, VK "Lazdukalns" volejbolistiem bija pret Rēzeknes novada komandu. Un lazdukalnieši savus līdzjutējus nepievīla, nospēlējot tā, kā viņi to prot darīt vislabāk – ar maksimālu koncentrēšanos, ļoti precīzu servju uzņemšanu, spēcīgu uzbrukumu un, pats galvenais, mačs tika aizvadīts praktiski bez kļūdām. Par to arī liecināja galarezultāts uz tablo – pārliecinoša uzvara divos setos un izcīnīta bronzas medaļas

Foto - no personīgā arhīva

Bronzas vīri. Volejbola kluba "Lazdukalns" sastāvā "Valmieras kausā 2024" spēlēja komandas kapteinis Gatis Stepanovs, Valdis Šaplaks, Jevgenijs Palancevičs, Ainārs Uzuls, Rolands Gavars, Oskars Donskojs, Lauris Cīrulis un Rihards Mihailovs. Jāpiebilst, ka šai VK "Lazdukalns" komandai, kas sacensībās startē "40+" vecuma grupās, ne tikai saglabāts pagājušā gada sastāvs, kas ir ļoti nozīmīgi, bet komandai pievienojies arī jauns spēlētājs no Alūksnes. "VK "Lazdukalns" ļoti veiksmīgi bija arī aizvadītie vasaras mēneši, jo Latvijas čempionātā pludmales volejbolā divas mūsu komandas vīrs galvām cēla gan čempionu kausu, gan arī ieguva vicečempionu titulu. Tas par mūsu volejbolistu meistarību, trenera un arī komandas menedžmenta darbu pasaka ļoti daudz. Varbūt kāds pārmet, ka mūsu kluba komandās ir daudz viesspēlētāju, tomēr pamata kodolu veido Balvu novada volejbolisti. Savukārt tas, ka piesaistām kvalitatīvus spēlētājus no citiem Latvijas novadiem, liecina par labu kluba menedžmenta darbu. Jāsaprot arī tas, – lai cīnītos par pašiem augstākajiem sasniegumiem nacionālā mērogā, sastāvam jābūt pēc iespējas profesionālākam, kā arī esam priecīgi, ka viesspēlētājiem ir gods pārstāvēt Balvu novadā izveidotu volejbola klubu," gandarīts par aizvadīto smilšu volejbola sezonu un apņēmības pilns jauniem izaicinājumiem ir G.Stepanovs.

starptautiskajā turnīrā "Valmieras kauss 2024"!

Jāpiebilst, ka rēzekniešiem turnīrā izdevās gūt panākumu vienā setā pret spēcīgo "Jēkabpils Sporta centru" (visā spēlē gan piedzīvojot zaudējumu ar 1:2), kas galarezultātā vīru grupā "40+" ieguva 1.vietu un zelta medaļas. Tikmēr 2.vietu izcīnīja valmierieši.

Dāmas iesaļos jaunā līmenī

Lūgts vairāk pastāstīt par turpmāk gaidāmajiem notikumiem šajā sezonā, komandas menedžeris A.Petuks stāsta, ka plāni, kā jau vienmēr, ir ļoti ambiciozi: "VK "Lazdukalns" vīru komanda turpinās startēt Latvijas čempionātā vecuma grupā "40+", kas sāksies jau oktobrī. Savukārt VK "Lazdukalns" dāmas šajā sezonā iesaļos jau nākamajā līmenī un cīnīsies par Latvijas čempionu titulu šogad jaunizveidotajā Reģionālajā volejbola līgā. Šis projekts tapis sadarbībā ar Latvijas Volejbola federāciju, apvienojot visu četru Latvijas reģionu volejbola līgas – Vidzemes, Sābru, Zemgales un Kurzemes. Tas nozīmē, ka vispirms katrā no šīm līgām būs

iekšējais čempionāts, kur tiks noskaidrotas čempiones. Savukārt pēc tam katras līgas četras labākās komandas par uzvarām cīnīsies Reģionālajā volejbola līgā, tādējādi noskaidrojot visas Latvijas čempionvienību. VK "Lazdukalns" dāmas šo lielo turnīru sāks ar mačiem Vidzemes volejbola līgā. Tāpat jāpiebilst, ka šo sezonu uzsāks arī VK "Lazdukalns" MIX komanda, šo piektdien startējot ikgadējā "Gulbenes novada MIX kausā". Pērn mūsu komanda, kurai šosezon pievienosies divi jauni spēlētāji, šajā kausa izcīņā ieguva zelta medaļu vērtu 1.vietu. Tas nozīmē, ka šogad lazdukalniešiem būs jāizstāvē savs tituls."

Viņš piebilst, ka sezonas gaitā VK "Lazdukalns", ļoti iespējams, piedalīsies arī citos turnīros. Katrā gadījumā kontakti ar dažādu vīru un dāmu volejbola čempionātu organizatoriem ir nodibināti. Viss atkarīgs no izaicinājumiem un iespējām. "Šī sezona solās būt ražīga, bet ne viegla, jo konkurence ir liela. Jebkurā gadījumā šis ir tikai sākums, un VK "Lazdukalns" izpildījumā būs vēl daudz interesanta un nopietna volejbola!" ar lielu entuziasmu uz gaidāmo sezonu, ko nupat ļoti sekmīgi iesāka vīru komanda Valmierā, skatās komandas menedžeris A.Petuks.

Vai Balvos atgriezīsies lielais volejbols?

VK "Lazdukalns" menedžeris ANDIS PETUKS un kluba visu komandu treneris GATIS STEPANOVS stāsta, ka šobrīd notiek sarunas ar Balvu novada pašvaldību, lai VK "Lazdukalns" Balvu novadu sacensībās varētu oficiāli pārstāvēt valstiskā līmenī. "VK "Lazdukalns" komandas arī šogad startēs visaugstākā līmeņa nacionālā mēroga sacensībās. Un, ja kopīgi radīsim iespēju to darīt ar novada logo uz spēlētāju formastērpiem, visam mūsu klubam tas būs ļoti liels gods. Galu galā prestiža lieta ir ne tikai savā novadā dzīvot un strādāt, bet arī veicināt tā atpazīstamību visā Latvijā. Tādēļ priecāsimies par jebkādu sadarbību ar Balvu novada pašvaldību un ceram, ka savstarpējo sarunu iznākums būs pozitīvs."

VK "Lazdukalns" kolektīvs arī piebilst, ka, sazinoties ar Latvijas Volejbola federāciju, dota *zaļā gaisma*, lai viens no Latvijas čempionāta Vidzemes Volejbola līgas sabraukumiem, kurā šogad startēs VK "Lazdukalns" dāmas, notiktu Balvu novadā: "Šobrīd tas gan nav akmeņi kalns, šādā gadījumā būs jārisina arī dažādi organizatoriska rakstura jautājumi. Tomēr, ja šajā jautājumā izdosies vienoties ar pašvaldību, iespējams, mūspusē atkal atgriezīsies lielais volejbols, kas Balvu novadā nav bijis jau daudzus gadus. Mēs cenšamies darīt visu, lai volejbola dzīve Balvu novadā attīstītos gan organizatoriski, gan arī meistarības ziņā."

No Latgales līdz Liepājai

Noslēgušies gadadienai veltītie velobraucieni

Foto - no personīgā arhīva

Vientuļu robežkontroles punktā. Valsts robežsardzes 105.gadadienai veltītais velobrauciens bija ne tikai fiziska aktivitāte, kas veicināja sportisku dzīvesveidu, bet arī simbolisks un svinīgs pasākums, cildinot robežsardzes struktūrvienību ieguldījumu valsts drošības stiprināšanā. Attēlā redzamas Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes amatpersonas kopā ar saviem tuviniekiem velobrauciena galamērķi – Vientuļu robežkontroles punktā.

Par godu Valsts robežsardzes dibināšanas 105.gadadienai, visā Latvijā notika velobraucieni, kuros piedalījās Valsts robežsardzes darbinieki un viņu ģimenes.

Valsts robežsardzes koledžas pārstāve Laura Puriņa stāsta, ka kopīgiem spēkiem bija jāveic 105 kilometrus garš maršruts, kas tika sadalīts starp visām Valsts robežsardzes teritoriālajām pārvaldēm – Ventspils, Rīgas, Ludzas, Daugavpils, Aviācijas un speciālo operāciju un Viļakas pārvaldēm, kā arī Valsts robežsardzes koledžu.

Pirmie, kas izbrauca plānoto maršrutu, bija Valsts robežsardzes koledža kopā ar Ludzas pārvaldi un Aviācijas un speciālo operāciju pārvaldi. Brauciena laikā tika mēroti 23 kilometri, un maršrutā bija iekļauta Rēzeknes pilsēta un tās apkārtnē. Savukārt Latvijas otrā pusē, Ventspils pārvaldē, velobrauciens tika organizēts divās daļās – Liepājā un Ventspilī. Kopumā mērojot 43 kilometrus, Liepājā brauciena dalībnieki izbrauca Latvijas kontūru un maršrutu ar nosaukumu "Liepāja – kā pa notīm!", bet gala pietura bija pludmalē. Tikmēr Ventspilī organizētajā velobraucienā tika izbraukta "105" kontūra, tā dalībniekiem dodoties līdz pat Bušnieka ezeram. "Maršrutu "Māras līklocis", kura garums bija 14 kilometri, kopā ar ģimenēm turpināja Daugavpils pārvalde nodarbinātie. Daļa no Daugavas upes atrodas pārvaldes atbildības teritorijā, tāpēc tika izvēlēts zīmīgais maršruts, kas ir Jūras mātes un Ūdens mātes simbols, kas simbolizē dzīves nepārtrauktu ritmu. Viļakas pārvalde velobraucienā devās zīmīgā dienā – Baltijas ceļa 35.gadadienā. Viņi mēroja maršrutu no Viļakas pārvaldes līdz Vientuļu robežkontroles punktam un atpakaļ, stiprinot kopības sajūtu. Brauciena laikā tika mēroti 17 kilometri. Savukārt velobrauciens noslēdzās galvaspilsētā, Rīgas pārvaldes pārstāvjiem mērojot maršrutu no Latvijas un Lietuvas robežas vēsturiskās robežzīmes līdz Latvijas simtgades ozolam Elejas muižas parkā. Brauciena posms bija 8,3 kilometrus garš," stāsta L.Puriņa.

Latvijas kontūra. Šādi izskatījās Ventspils pārvaldes robežsargu brauciena maršruts Liepājā.

Foto - no personīgā arhīva

Nepalaid garām!

Lasītā, izmanto arī Tu iespēju piedalīties sportiskā aktivitātē "Mana Latvija, mana robežsardze", kas tiek rīkota par godu Valsts robežsardzes 105.dibināšanas gadadienai. Piedalīties aktivitātē var jebkurš Latvijas pilngadīgs iedzīvotājs (individuāli vai komandā) **vēl tikai līdz 1.oktobrim**. Tās mērķis ir popularizēt aktīvu un veselīgu dzīvesveidu, iesaistot Latvijas iedzīvotājus sportiskā brīvā laika pavadīšanā, kā arī paaugstināt sabiedrības interesi par Latvijas novadiem, pilsētām un Valsts robežsardzi. Dalībniekiem jāveic pašu izplānots maršruts, izskrienot, noejot vai iznūjojot jebkuru Latvijas vai robežsardzes simboliku, piemēram, Latvijas, novada, pilsētas kontūru vai nosaukumu. Dalībnieku izdoma un radošums nav ierobežots. Rezultāti jāfiksē jebkurā mobilajā sporta aplikācijā. Uzvarētājus noteiks žūrija, bet rezultāti tiks paziņoti līdz šī gada 1.novembrim Valsts robežsardzes un Valsts robežsardzes koledžas tīmekļvietnēs. Protams, uzvarētāji saņems arī vērtīgas balvas!

Jāpiebilst, ka līdz 12.oktobrim notiek arī fotokonkurss "Tava, mana, mūsu – Robežsardze", bet līdz 4.oktobrim – plakātu konkurss "Mūsu drošība robežsardzes rokās". Plašāk ar sportiskās aktivitātes un abu konkursu nolikumiem sadaļā "Notikumu kalendārs" var iepazīties **Valsts robežsardzes mājaslapā "www.rs.gov.lv"** un **Valsts robežsardzes koledžas mājaslapā "www.vrk.rs.gov.lv"**.

Informē ugunsdzēsēji

Deg pirts siena

13.septembrī, neilgi pirms pulksten 12, ugunsdzēsēji glābēji devās uz Kubulu pagastu, kur dega vienkārša pirts siena 0,5 m² platībā. Pulksten 12.30 darbi notikuma vietā tika pabeigti.

Bēniņos deg skaidas

15.septembrī, neilgi pirms pulksten 10, saņemts izsaukums uz Balvu pagastu, kur vienkārša dzīvojamās mājas bēniņos dega skaidas 1 m² platībā. Pirms ugunsdzēsēju glābēju ierašanās no mājas evakuējās divi cilvēki. Degšana tika likvidēta pulksten 10.30.

Kopumā aizvadītajās diennaktīs, laikā no 13.septembra pulksten 6.30 līdz 16.septembra pulksten 6.30, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Latgales reģiona pārvalde saņēma 22 izsaukumus – astoņus uz ugunsgrēku dzēšanu, deviņus – uz glābšanas darbiem, bet vēl pieci izsaukumi bija maldinoši. Savukārt šajā pašā laikā visā Latvijā ugunsdzēsēji glābēji saņēma 140 izsaukumus: 35 – uz ugunsgrēku dzēšanu, tajā skaitā divus uz mežu ugunsgrēku dzēšanu, 70 – uz glābšanas darbiem, bet 35 izsaukumi bija maldinoši.

Informē policija

Ar velosipēdu kunga prātā

11.septembrī Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ziemeļlatgales amatpersonas, pildot dienesta pienākumus, konstatēja, ka Balvu novadā uz autoceļa "P45" vīrietis, iespējams, vada velosipēdu alkohola reibumā. Likumsargi, veicot pārbaudi, noskaidroja, ka vīrietim minimālā alkohola koncentrācija izelpā ir 2,55 promiles. Uzsākts administratīvā pārkāpuma process.

Atgādinām, ka par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu to vadīt, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatēta alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz vienu promili, velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam piemēro 70 eiro naudas sodu. Par tādu pašu pārkāpumu, ja alkohola reibums pārsniedz vienu promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles, šo transportlīdzekļu vadītājiem piemēro 120 eiro naudas sodu. Savukārt, ja alkohola reibums pārsniedz 1,5 promiles – 170 eiro. Ja alkohola reibumā brauc ar mopēdu, sodi ir lielāki, tiek atņemtas arī transportlīdzekļu vadīšanas tiesības. Tikmēr par braukšanu dzērumā ar automašīnu var pat nākties doties uz cietumu.

Jāpiebilst, ka braukšana dzērumā joprojām ir ļoti aktuāla problēma. Valsts policijas apkopotā informācija liecina, ka laikā no 2022.gada 25.novembra līdz šī gada 30.jūnijam ierosināti 1862 kriminālprocesi par transportlīdzekļa vadīšanu bez tiesībām un alkohola vai narkotisko vielu ietekmē. Vēl 2201 kriminālprocess ierosināts par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu to vadīt, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles vai ja lietotas narkotikas. Savukārt 186 kriminālprocesi ierosināti par atteikšanos no alkohola koncentrācijas vai narkotiku ietekmes medicīniskās pārbaudes.

Plašāku informāciju par sodiem, braucot alkohola reibumā, meklējiet Ceļu satiksmes likumā un Krimināllikumā.

Nobrauc no ceļa un apgāžas

13.septembrī Valsts policijas Ziemeļlatgales iecirkņa amatpersonas saņēma informāciju, ka Balvu pagastā 1990.gadā dzimusi sieviete, vadot automašīnu "BMW 525", netika galā ar transportlīdzekļa vadību, nobrauca no ceļa braucamās daļas un apgāžas. Uzsākts administratīvā pārkāpuma process.

Patik savs darbs

Muzeja krājuma glabātāja otrajā paaudzē

Modris Teilāns

Jau krietnu laiku Balvu Novada muzeja krājuma glabātāja ir divdesmit sešus gadus jauna sieviete – JANĪNA VĪKSNA. Lielā daļā sabiedrības pastāv priekšstats, ka muzejs, un jo īpaši tā publikai parasti neredzamā daļa, nav saistīts ar gados jaunu cilvēku darbošanos tajā. Janīna klusi un pamazām, šķiet, maina šo naratīvu, tāpēc aicinājam viņu uz sarunu.

Pie priekšstatiem nevajag pierast

Janīna saka, ka nevajag domāt, ka muzejos strādā tikai pirmspensijas vecuma kundzes, kuras vien noslauka putekļus no eksponātiem: "Neteiktu, ka muzejos strādā tikai vidēja vecuma cilvēki. Tas, manuprāt, ir maldīgs priekšstats. Arī jaunieši iesaistās muzeju darbā. Viņu būtu vēl krietni vairāk, ja valsts līmenī būtu cits atalgojums muzeju darbam. Mani personīgi uzrunā šis darbs, kas ir daudzpusīgs, jo jānācās gan vēsture, gan arī praktiskākas lietas, kā arī jāatbild par krājuma priekšmetu sakopšanu un uzturēšanu. Tas ir arī darbs ar cilvēkiem. Man interesē šī darba specifika daudzpusība."

Kas ir šis noslēpumainais muzeja krājums?

Janīna Vīksna skaidro, ka krājums pēc definīcijas ir priekšmetu kopums, tomēr katram muzejam šis kopums ir savādāks, jo katram muzejam ir savi konkrēti mērķi, ar kādu tiek vākti šie priekšmeti. Tas, kas ir aktuāls Balvu muzejam, citam muzejam nebūs saistošs, jo tā darbības mērķis ir citādāks. Saprotams, ka muzejs nav tikai krājums. Ekspozīcijā ir redzama

tikai daļa no muzeja vērtībām. Ikdienā apmeklētāji redz tikai daļu no krājuma un deponētos priekšmetus no citiem muzejiem un kolekcijām. Janīna saka, ka krājums ir kā pelēkais kardināls, par kuru cilvēki neaizdomājas, ka to priekšmetu tajā ir tik daudz. "Cilvēki domā, ka tas, ko viņi redz ekspozīcijā, ir viss un ar to arī muzejs beidzas. Patiesībā tā nav. Mūsu muzejā ir 25 359 priekšmeti, kas glabājas septiņās krātuvēs. Tie tiek uzglabāti gan tematiski, gan pēc materiālu saderības katrā krātuvē. Esmu tā, kura atbild, lai process būtu ievērots korekti. Katru dienu ir jāpārbauda visas krātuves, vai nav pasliktinājies uzglabāšanas klimats. Visas svārstības ir jāreģistrē. Mūsu krājums ir visas Latvijas muzeju krājuma daļa. Šķiet, ka tieši šis ir visinteresantākais arods, kāds ir muzejā, jo ir jābūt ļoti daudzpusīgam, lai strādātu šajā amatā. Visu laiku, līdz ar katru jaunu priekšmetu, ir jānācās līdz. Gada ietvaros mums ir jāuzņem vismaz simts jaunu priekšmetu. Tāds ir mūsu darbības mērķis. Tiesa, tas ne vienmēr izdodas. Piemēram, COVID laikā iespējas bija stipri ierobežotas, bet mēs centāmies," stāsta Janīna Vīksna.

Brīvajā laikā dejo vēderdejas un spēlē teātri

Janīna strādā ne tikai novada muzejā, bet kopš 2012.gada dejo eksotisko deju grupā "Samia". Eksotiskās dejas ir ļoti dažādas. Tās ir vēderdejas, čigānu dejas, Balkānu tautu dejas, arī Latīņamerikas dejas. Janīna nodarbojas arī ar amatierteātra mākslu. Viņa piedalās Naudaskalna teātra iestudējumos. "Esmu cilvēks, kurš pieķeras nevis vietai, bet tieši cilvēkiem."

Janīna Vīksna. Balvu Novada muzeja krājuma glabātāja ir jauna, zinoša speciāliste ar plašu interešu loku.

Tas ir muzeja kolektīvs, bez kura es sevi vairs nevaru iedomāties, manas deju kolektīva meitenes. Arī teātra kolektīvs. Tie ir mani cilvēki, pie kuriem esmu ļoti pieradusi," secina Janīna Vīksna un novēl katram savā vietā atrast savus īstos darbus un cilvēkus.

Jaundzimušie

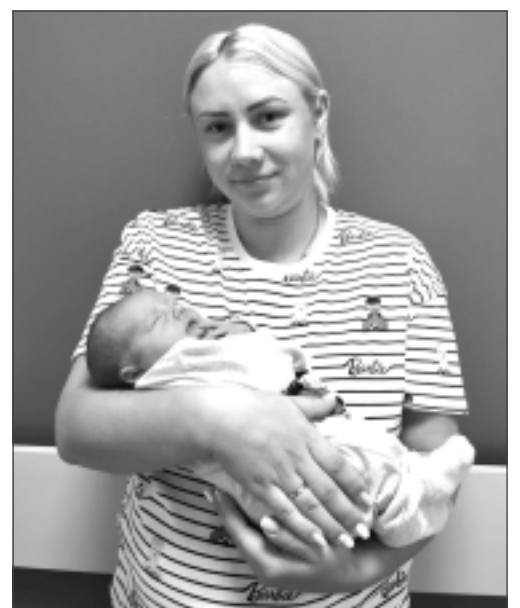
Pirmajai meitai dod retu un skanīgu vārdu. 1.septembrī pulksten 13.00 piedzima meitenīte. Svars – 3,420kg, garums 54cm. Meitenītes vecākiem Diānai un Valdim Starostiniem no Gulbenes šis ir pirmais bērniņš. "Vīrs sākumā sapņoja par dēlu, bet man gribējās meitenīti, jo nezin kādēļ esmu iedomājusies, ka ar meitenēm ir vieglāk. Otrajā ultrasonogrāfijas pārbaudē uzzinājām, ka būsīm vecāki meitenītei. Un tad pienāca laiks domāt par viņas vārdu,"

stāsta jaunā māmiņa. Diāna skaidro, ka sākumā padomā bija divi vārda varianti – Diānas mammas interneta vietnēs noskatītais vārds Adēlija un Keita. Topošie vecāki nosprieda, ka pēdējā laikā vārds Keita ir pietiekami daudz izplatīts, tādēļ divas dienas pirms dzemdībām abi nolēma par labu retākam vārdam un palika pie tā, ka meitiņu sauks par Adēliju. "Mediķu noliktais dzemdību datums bija 26.augusts, bet acimredzot mūsu meitiņai bija pašai savi plāni – viņa nāca pasaulē 1.septembrī. Par šo brīnišķīgo notikumu vispirms paziņojām manai mammai, kurai šis ir pirmais mazbērniņš, tad arī Valda mammai un pārējiem radniekiem. Varētu pat teikt, ka Adēlijas piedzimšana ir mazliet novēlota, toties ļoti skaista dzimšanas dienas dāvana manai mammai, kura jubileju svinēja 28.augustā. Priecīgs notikums visiem," apliecina Diāna. Jaunie vecāki ne mirkli nenožēlo, ka izvēlējušies tieši Balvu dzemdību nodaļu: "Mums bija ļoti jauka un sirsnīga vecmāte Guna – cilvēks īstajā vietā, arī pārējais personāls – atsaucīgs un izpalīdzīgs. Meitiņas dzimšanu Balvu slimnīcas dzemdību nodaļā vienmēr atcerēsimies ar vislabākajām atmiņām."

Lielā māsa nolēma – būs Olivers.

7.septembrī pulksten 9.01 piedzima puika. Svars – 3,165kg, garums 54cm. Puisēna mammai Diānai Kiseļovai no Balviem šis ir otrais bērniņš – mazo brālīti mājās gaida lielā māsa Vendija, kurai ir 10 gadi. "Meita mums ar vīru Alvi jau ir, tādēļ otro, protams, visi gaidījām puiku. 14.grūtniecības nedēļā daktere pārliecinoši paziņoja, ka mūsu vēlmes piepildījās – būsīm vecāki dēlam," stāsta nu jau divu bērnu mamma. Kad kļuva zināms gaidāmā mazuļa dzimums, atlika ķerties pie atbildīgā vārda došanas uzdevuma, kas, izrādās, bija diezgan liels pārbaudījums. Diāna stāsta, ka abi ar Alvi izšķīrtīja vārdadienu kalendāru, taču izvēlēties bija sarežģīti: "It kā vārdu daudz, bet, kad tas jāatrod savam bērnam, ir grūti. Katru gadu populārāko vārdu sarakstā atrodami vieni un tie paši vārdi, bet mums gribējās kaut ko savādāku. Turklāt bērna vārdam vēl jāpiestāv uzvārdam un labi jāizklausās. Vienu brīdi bija doma puiku saukt par Kristiānu, bet tad Vendija ierosināja padomāt par vārdu Olivers. Godīgi sakot, gala lēmumu pieņēmām tikai dienā, kad dēls piedzima. Paskatījāmies uz viņu un sapratām – būs Olivers!" Tagad ģimenē septembris būs jubileju mēnesis, jo 4.septembrī dzimšanas diena ir Olivera vecākajai mātai Vendijai. Diāna priecājas, ka paspēja to nosvinēt un Vendijas brālītis pieteicās tikai pāris dienas vēlāk. "Tagad būs jādodomā, kā turpmāk abiem bērniem svinēsim jubilejas – kopā vai katrs savā dienā. Dzīve rādīs, kā būs labāk. Lai vai kā, ar Alvi esam priecīgi, jo nu mums mājās ir komplektiņš – meita un dēls," apliecina jaunā māmiņa.

Augustā

Baltinavas pagastā

Pēteris Bonks (1945.g.)

Balvu pagastā

Valentīna Vasijjeva (1942.g.)

Bērzpils pagastā

Ēvalds Mičulis (1941.g.)

Briežuciema pagastā

Marija Sutugova (1936.g.)

Kubulu pagastā

Aleksandrs Tabors (1959.g.)

Kupravas pagastā

Aleksandra Baikova (1934.g.)

Medņevas pagastā

Aija Dupuže (1942.g.)

Lazdukalna pagastā

Antoņina Jurkāne (1930.g.)

Susāju pagastā

Stefānija Pitkeviča (1931.g.)

Šķilbēnu pagastā

Ausma Ivanova (1935.g.)

Nikolajs Kozjakovs (1944.g.)

Ivars Supe (1966.g.)

Vectilžas pagastā

Aleksandrs Trahnovs (1972.g.)

Vīksnas pagastā

Jānis Bušs (1955.g.)

Viļakas pilsētā

Svetlana Djomina (1946.g.)

Biruta Miņina (1951.g.)

Irmīna Vilciņa (1941.g.)

Balvu pilsētā

Laimonis Bužs (1954.g.)

Inta Kurgane (1954.g.)

Jānis Logins (1947.g.)

Valentīna Šadurska (1934.g.)

Velta Truntika (1937.g.)

Sagatavoja S.Karavoičika

Nevēlamie ieceļotāji Latvijas ūdeņos

Rotans

Rotans (*Perccottus glenii*), pazīstams arī kā Amūras grundulis, ir invazīva zivju suga, kurai Latvijas ihtiofaunā nav līdzīgu sugu un kura pēdējās desmitgadēs guvusi ievērojamu uzmanību gan pētnieku, gan vides aizsardzības speciālistu vidū. Tā tiek uzskatīta par sugu, kas nodara lielu kaitējumu abinieku populācijām.

Šī asarveidīgo kārtas suga nāk no Ķīnas ziemeļaustrumiem, Ziemeļkorejas un Krievijas Federācijas Austrumāzijas daļas, tās dabiskais areāls ir Amūras upes un Japānas jūras upju baseini. Kā jau tas bieži mēdz notikt ar invazīvām sugām, sākotnēji izplatīta neapzināti, galvenokārt kopā ar zivjaudzētavu zivīm. Eiropā rotans pirmoreiz parādījās 20. gadsimta sākumā, pārveidājot karpu dzimtas zivis audzēšanai akvakultūras uzņēmumos.

Vēlāk pats sāka izplatīties migrācijas ceļā, sevišķi pa upju baseiniem virzienā uz lejteci, un kopš tā laika tā populācija ir dramatiski pieaugusi, radot būtiskas sekas vietējām ekosistēmām. Suga Latvijā pirmo reizi konstatēta 1974.gadā Dauņpīlī.

Ņemot vērā, ka tā izplatīšanās ir saistīta ar cilvēku darbību – nelegālu zivju pārvietošanu un neapzinātu izlaidi diķos un ezeros – šīs *cilvēku radītās* problēmas risināšana prasa gan izpratni par sugas ekoloģiju, gan starptautisku sadarbību un vietējās sabiedrības izglītošanu.

Kur sastapt rotanu?

Rotans ir pielāgojies dzīvei dažādos apstākļos, kas ir viens no iemesliem tā izplatībai. Tas uzturas galvenokārt upju attekās, diķos, ezeru un ūdenskrātuvju seklūdens daļā. Dod priekšroku stāvošiem ūdeņiem. Diemžēl spēj adaptēties dzīvei ūdeņos, kas nav piemēroti lielākajai daļai vietējo zivju sugu, un tolerants pret zemu skābekļa saturu ūdenī, piemēram, spēj izdzīvot ūdenstilpes gultnes dūņu slānī, periodiski izžūstošās, seklās ūdenstilpēs, kā arī līdz gultnei aizsalušās ūdenstilpēs. Sugu raksturo arī spēja sadzīvot ar cilvēka darbības sekām, piemēram, rūpniecības un lauksaimniecības piesārņotos ūdeņos, kur citas zivis nevar izdzīvot.

Suga retāk sastopama Latvijas rietumdaļā, taču potenciāli izplatīta visā Latvijas teritorijā, īpaši lielāko pilsētu – Rīgas, Daugavpils un Rēzeknes – transporta mezglos, kur rotans mitinās pilsētas diķos un mazos ezeros.

Izskatu var atpazīt pēc specifiskās formas

Rotana ķermeņa priekšējā daļa šķērsgrīzumā ir ieapaļa, aizmugurējā – no sāniem saplacināta. Galva no augšas – saplacināta, mute ar zobiem, vērsta uz augšu, bet augšžoklis pārsniedz apakšžokli. Parasti šī zivs ir 10-20 cm gara, bet var sasniegt arī 25-30 cm garumu. Svars – vidēji 350 grammi.

To izceļ arī divas muguras spuras, kuru stari, atšķirībā no citām asaru dzimtas zivīm, nav dzeloņveidīgi. Pirmajā muguras spurā ir 6-8 nezaroti stari, otrajā muguras spurā – 1-2 nezaroti un 8-12 zaroti stari. Astes spura – noapaļota, ar 1-3 nezarotiem un 7-10 zarotiem stariem. Uz muguras spuras – 3-4 tumšas svītras, astes spura – ar tumšiem punktiem.

Tā krāsojums ir samērā tumšs un, atkarībā no ūdenstilpes rakstura un substrāta krāsas, mainās no zaļganās olivkrāsas līdz brūni pelēkai vai tumši zaļai. Mugura – zaļganmelna, sāni un vēders – zaļgandzeltens ar tumšiem plankumiem. Sānu krāsojums – brūngani pelēks ar lieliem, neregulāriem, tumšiem plankumiem. Tēviņiem nārsta laikā izveidojas kupris uz pakauša, un krāsojums kļūst melns ar zaļganiem plankumiem ķermeņa sānos un uz nepāra spurām.

Ekoloģiskās sekas

Ekoloģiskās sekas, ko rada rotana invāzija, ir plašas un negatīvas. Kopā ar rotanu ūdenstilpēs ienākuši vismaz četri parazīti, kuri pirms tam nebija sastopami, turklāt rotans ir plēsējs, kas var būtiski ietekmēt bezmugurkaulnieku daudzveidību diķos, pilnībā iznīcinot varžu kurkuļus un tritonu kāpurus, kā arī negatīvi ietekmēt atsevišķu zivju sugu populācijas, jo ēd mazākus zivju mazuļus. Tā cīņa par pārtiku un dzīves telpu var izspiest vietējās sugas, kas savukārt ietekmē visu ūdens ekosistēmu.

Ietekme uz cilvēka veselību nav konstatēta, bet, ņemot vērā, ka suga sastopama sliktas ekoloģiskās kvalitātes ūdenstilpēs, iespējams, ka pilsētvidē ķertie rotani nav vēdami uzturā.

Vai iespējams atbrīvoties no rotana?

Aizvien vairāk zinātnieku un vides aizstāvju aicina veikt preventīvus pasākumus, lai ierobežotu tā izplatību. Tas ietver stingrākus kontroles pasākumus attiecībā uz zivju pārvietošanu un pastiprinātu uzraudzību ūdenstilpnēs, kur rotans jau ir konstatēts. Dažos gadījumos tiek izmantoti arī bioloģiskās kontroles paņēmieni, piemēram, citu plēsēju sugu ieviešana (pats rotans ir lidaku, asaru un samu barības objekts), lai samazinātu rotana populāciju, lai gan šie mēģinājumi bieži vien ir saistīti ar papildu riskiem ekosistēmai.

Lai arī rotana pilnīga izskaušana ir gandrīz neiespējama, svarīgākais ir novērst turpmāku izplatīšanos un ierobežot tā ietekmi, ja vien tiek veikti atbilstoši pasākumi. Ja suga tiek konstatēta izolētā ūdenstilpē, tā būtu jāiznīcina. Taču atrasto īpatņu likvidēšanu un dabiskās populācijas samazināšanu var veikt, ja izvēlētas metodes neietekmē citas sugas, proti, ar tikliem, murdiņiem, maksšķerējot.

Pilnīga rotana izskaušana, izmantojot mehāniskās metodes, ir iespējama lokālās, nelielās, relatīvi slēgtās ūdenstilpēs, pirms tam rūpīgi izvērtējot metodes potenciālo ietekmi uz citām ūdenstilpi apdzīvojošām sugām un vidi kopumā, kā arī visus potenciālos riskus.

Signālvēzis

Amerikas signālvēzis, iespējams, ir viena no zināmākajām ūdenī mītošajām vēžu sugām Latvijā, bet cik daudzi zinās, ka tā ir invazīva suga? Tas sastopams gan upju straujtecēs, gan lēni tekošos posmos, arī ezeros.

Signālvēzis (*Pacifastacus leniusculus*) ir viena no trim invazīvākajām vēžu sugām Eiropā – suga sastopama 27 Eiropas valstīs un reģionos. Latvijā tas ievests apzināti 20. gadsimta beigās, lai saimnieciska izdevīguma vārdā uzlabotu vietējo vēžu krājumu, kas strauji samazinājās vēžu mēra ietekmē. Sākotnēji izvietots z/a "Brasla", bet no tās ielaists Primma ezerā, Salacas upes baseinā. Pašlaik labi iedzīvojas Salacas baseinā un tur arī visbiežāk novērots. Diemžēl vēlāk vietējie iedzīvotāji sugu izplatījuši nesankcionēti, un signālvēzis ir pierādījis, ka tā ietekme uz ekosistēmām ir daudz plašāka un sarežģītāka, nekā sākotnēji paredzēts.

Signālvēzis ir izturīgs pret dažādiem negatīviem vides apstākļiem un slimībām, tostarp vēžu mēri, ko tas pats var pārnēsāt. Tas ieņem to pašu ekoloģisko nišu, ko vietējais platspīļu vēzis (aizsargājama suga), ātri vairojas un izkonkurē gan platspīļu vēzi, gan citas vēžu sugas. Piemēram, Primma ezerā, kur tika ielaists signālvēzis, vietējā platspīļu vēža

populācija ir izzudusi. Nav zināms par citiem gadījumiem, kad abu sugu populācijas vienlaikus spētu pastāvēt kādā citā ūdenstilpē. □

Signālvēža spēja pielāgoties dažādām ūdenstilpēm, sākot no maziem diķiem līdz lieliem ezeriem un upēm, padara to par īpaši bīstamu invazīvo sugu, turklāt signālvēži, atšķirībā no platspīļu upesvēža, ir mazāk prasīgi pret ūdens kvalitāti.

Invazīvās sugas var mainīt vietējo bioloģisko daudzveidību. Signālvēzis barojas ar vietējiem ūdens bezmugurkaulniekiem, piemēram, mazākiem vēžiem, moluskiem un ūdens kukaiņu kāpuriem, kā arī ūdensaugiem. Signālvēža izplatība ietekmē arī saimniecisko darbību, jo samazina vietējo vēžu populāciju, kas ir nozīmīgs resursu avots vietējiem zvejniekiem un tirgotājiem.

Signālvēzis viegli izceļas

Tas ir vidēja lieluma (ap 13 cm garš) zilgani vai sarkanīgi brūns vēzis. Pieauguši tēviņi ir lielāki par mātītēm un var sasniegt ap 16 cm, pieaugušas mātītes – ap 12 cm. Signālvēža ķermenis ir gluds, bez dzeloņiem ar masīvām un strupām spīlēm. Tā galvenā atpazīšanas un raksturīgā pazīme – savienojuma pamatnē starp spīles pirkstiem ir gaišs plankums, kas redzams kā jauniem, tā pieaugušiem īpatņiem. Tas atšķir no platspīļu vēža, dzeloņvaigu vēža un šaurspīļu vēža.

Šī agresīvā suga strauji vairojas, un tai ir salīdzinoši liels dzīves ilgums. Vienā metienā mātītei ir no 200 līdz 400 ikru, bet dzimumgatavību sasniedz dzīves trešajā gadā. Signālvēzis vidēji dzīvo 15 – 16 gadus, bet, ja apstākļi ir labvēlīgi, var nodzīvot 20 gadus!

Kā cīnīties?

Cīņa pret signālvēzi ir sarežģīta un prasa integrētu pieeju. Lai kontrolētu šīs invazīvās sugas izplatību, ir nepieciešama koordinēta rīcība, kas ietver sabiedrības izglītošanu, stingru kontroles pasākumu ieviešanu un regulāru monitoringu. Ļoti svarīga ir sabiedrības līdzdalība, jo signālvēža izplatību var ierobežot, ievērojot noteiktus piesardzības pasākumus, piemēram, nelietojot signālvēžu ķeršanai izmantotos zvejas rīkus ūdenstilpēs, kurās dzīvo platspīļu vēzis. Tāpat nevajadzētu pieļaut šo vēžu pārvietošanu starp ūdenstilpēm vai veidot sieta barjeras. Tādējādi iespējams ierobežot vēžu izplatību uz līdz šim neinvadētajām ūdenstilpes daļām. Barjeru veido un izvietoj tā, lai vēži nevar ne cauri, ne garām, ne pāri tai izkļūt, bet vienlaikus tiek nodrošināta ūdens plūsma caur to. Taču jāņem vērā, ka mazie vēži, sākot patstāvīgu dzīvi, ir tikai ap 1 cm gari un var izkļūt cauri sieta *acīm*, tādēļ pēc barjeras izvietojšanas veic vēžu ķeršanu.

Viena no izplatītākajām metodēm ir vēžu ķeršana ar kritiņu, – Latvijā tā ir tradīcijām bagāta nodarbe. Ķeršana ar vēžošanas kritiņu nozīmē kritiņa vidū piestiprināt aromātisku ēsmu, piemēram, svaigu vai viegli pūdētu gaļu (aknas) vai zivi, bet pašu kritiņu iesiet striķi, ko piestiprina pie kāta. Kritiņu ievieto ūdenī un regulāri pārbauda, izceļot no ūdens un nolaset vēžus, kas tajā iekļuvuši baroties. Cita metode – lasīt ar rokām, staigājot pa ūdenstilpi tās seklākajās daļās un uzlasot redzamos vēžus. Tikai jāatceras, – šo vēzi labāk ņemt no aizmugures, jo tas spēj spīles pacelt 90 grādu leņķi un sāpīgi iekampt rokā. Var pievilināt arī ar zivīm vai gaļu. Vēžotāji zina teikt, ka signālvēzi var ķert arī pa dienu, jo tas nebaidās no spilgtas saules. Taču parasti vēži ir aktīvi naktī. Labākie mēneši šīs sugas ķeršanai ir jūlijs un augusts.

Vēžus pēc nolasišanas iznīcina vai lieto pārtikā, ja tie pārsniedz izmēra limitu (8 cm), bet ja, nepārsniedz, atlaiž atpakaļ ūdenstilpē. Ir arī citas iespējas: ūdenstilpes nolaišana, barjeru veidošana, plēsīgo zivju – vēdzeļu, lidaku, asaru, zandartu – ielašana. Aicinām iepazīties ar maksšķerēšanas un vēžošanas noteikumiem <https://likumi.lv/ta/id/279205-makskkeršanas-vezosanas-un-zemudens-medibu-noteikumi>, jo vēžus var ķert tikai maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumos norādītajās vietās vai licencētajās vēžošanas vietās, iegādājoties speciālu vēžošanas licenci. Jābūt arī derīgai maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens mednieka kartei.

Cīņa pret invazīvām sugām ir nepārtraukts process. Tikai kopīgiem spēkiem mēs varam saglabāt un aizsargāt mūsu dabas resursus nākotnes paaudzēm, nodrošinot Latvijas ūdeņu ekosistēmu ilgtspējību un bioloģisko daudzveidību.

Rotana izplatības un skaita noskaidrošanai Latvijā nepieciešams veikt sugas monitoringu visā Latvijas teritorijā, un signālvēžu novērojumi prasa gan zinātniskos pētījumus, gan sabiedrības iesaisti, tādēļ aicinām iesaistīties ikvienu. Novērojumus var iesniegt divos veidos: vietnē www.invazivs.lv un mobilajā lietotnē "Survey123", kurā nepieciešams uzstādīt ziņošanas anketas pirms došanās dabā. Instrukcija darbam ar mobilo lietotni un anketu uzstādīšanai pieejama tīmekļvietnē www.invazivs.lv.

Apsveikums

Sienāži ir apklusuši. Vasara ir aizgājusi.
Tikai atvasaras vieglā dejā
Taureņi vēl kaut kur smeļ.
Varbūt katrā Tavā dienā
Veiksmes tauriņi Tev veiksmes lej
Un par neveiksmēm tik smeļ...

Miļi sveicam **Zentu Irbīti** skaistajā dzīves jubilejā!
Lai katrs Tavs rīts ir cerību un laimes pilns!
Ludboržu un Irbīšu ģimenes

Dažādi

No akas līdz mājai iemontē
ūdensvadu, izvada kanalizāciju.
Tālr. 25685918.

Sākta rezervācija kucēniem
(labradora - vācu aitu suņu
krustojums), reģistrēti. Viļakā.
Tālr. 26533445.

Bīstamo koku zāģēšana.
Tālr. 28301068.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VISUS KAPU
APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 29128325.

Pieved smilti, granti, šķembas.
Tālr. 25685918.

Piedāvā darbu

Kamīnmalkas ražotne piedāvā darbu
SKALDĪŠANAS IEKĀRTAS PALAX OPERATORAM. Nepieciešams pozitīvs
strādnieks bez kaitīgiem ieradumiem. Darbavieta – Kubuli, Balvu novads.
Tālr. 26703637, Aigars.

Nepalaid garām!

Jauktā kora "Sonore" koncerts Bēržu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā

22.septembrī Bēržu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā jauktais koris "SONORE" aicina uz koncertu, kurā izskanēs Riharda Dubras, Helmera Pavasara, Jāzepa Vītola u.c. latviešu komponistu skaistākās dziesmas.

Rīgas valstspilsētas pašvaldības iestādes "Kultūras un tautas mākslas centrs "Mazā Ģilde"" jauktais koris "Sonore" dibināts 1987.gada 13.oktobrī kā mūzikas priekša un mīlestības koris. To dibinājis un pēc tam desmit gadus vadījis diriģents prof. Edgars Račevskis. Kopš 2016.gada tā mākslinieciskais vadītājs ir Andis Groza. Koris veido savas koncertprogrammas, piedalās muzikālos projektos, Vispārējos latviešu dziesmu un deju svētkos utt. Jau daudzus gadus kolektīva sniegums Latvijas amatierkoru skatēs novērtēts ar Augstākās pakāpes diplomu, kas apliecina nemainīgi augsto kvalitāti. Par sevi viņi saka: "Esam aptuveni 30 jaunieši ar skanīgām balsīm un lielu radošo degsmi. Dzīvojam aktīvu un radošu koncertdzīvi!"

Kora repertuārs ir ļoti dažāds, tas ietver dažādu gadsimtu un dažādu ārzemju komponistu (J.Brāmsa, A.Bruknera, P.Ebena, F.Pulēna u.c.), kā arī latviešu komponistu (P.Barisona, A.Kalniņa, A.Maskata, P.Vaska, J.Vītola) labākos skaņdarbus, tāpat arī dažādas

a cappella un baznīcas mūzikas programmas. Kora "Sonore" diriģents ir Andris Pujāts, vokālais pedagogs – Kārlis Saržants.

22.septembrī plkst. 11.00 koncertā Bēržu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā apmeklētājiem būs iespēja ieklausīties Riharda Dubras, Helmera Pavasara, Jāzepa Vītola u.c. latviešu komponistu skaistākajās dziesmās. Ieeja koncertā – par ziedojumiem.

Pērk

Latviešu uzņēmums pērk
cirsma un mežu zemi.
Tālr. 29418611.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspārstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pārdod

Skaldīta malka. Cena
40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26550272.

Pārdod Latvijā audzētu cūkgaļu.
Piegāde – bezmaksas.
Tālr. 20305564.

Pārdod bioloģiski audzētus pārtikas
kartupeļus "Vineta", 0,32 EUR/kg.
Tālr. 29100978, 26123227.

Līdzjūtības

Kad dodos es prom, tad
neskumstiet jūs,
Kaut nedaudz citāds, es tepat vien
būšu...

Tie, kas dzirdēt spēj – tie sadzirdēs
Caur trauslajām putnu dziesmām,
Caur saldo kameņu sanēšanu.
Tie, kas just spēj – tie sajūtīs
Caur siltu vēja glāstu, caur dzidru
ūdens lāsi.

Tie, kas redzēt spēj – tie saskatīs
Caur tikko plaukušo ziedu, caur
trauslu varavīksnes tiltu.
Kaut nedaudz citāds, es tepat vien
būšu... (A.Lietuviē)

BALVU SĀKUMSKOLAS SAIME
izsaka patiesu līdzjūtību **Anitai
Baugulei un tuviniekiem, VĪRU**
kapu kalniņā pavadot.

Cik strauja ir dzīvības liesma,
To tikai vēji un liktenis zina...
Patiesa līdzjūtība sāpju brīdī **Anitai
Baugulei ar ģimeni, mūžības ceļā**
pavadot **VĪRU, TĒVU.**
3. ieejas kaimiņi Bērzpils ielā 46

...skumjas starp rudens dzeltenām
lapām

Uz pēdējām asterēm krīt.
Skumjš ir atvadu lietus
Pat tad, kad saule spīd. (H.Skuja)
Skumju brīdī izsakām visdziļāko
līdzjūtību **Aināram Oplucānam,
TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Balvu pagasta pakalpojuma centrs

Vismelnākā šķiršanās stundā
Par ēnu, kad pārtop glāsts,
Tēt, tie esam mēs, kuros tālāk
Nu skanēs tavs dzīvības stāsts.
(K.Apškrūma)

Izsakām patiesu līdzjūtību **meitas
Ilonas, dēla Aināra, vedeklas
Ilgas ģimenēm, pavadot
VITĀLIJU OPLUCĀNU** mūžībā.
Anna, Lucija, Zinaida

Rudens krāso pilādžkokus sārtus,
Gājputni ar vasaru trauks prom.
Bet tev mūžība ver miera vārtus,
Sāpes rimst un lielais klusums sauc.
Kad beidzies tēva darbīgais dzīves
ceļš, mūsu līdzjūtība **meitai, dēlam,
vedeklai, mazbērniem un
pārējiem tuviniekiem, pavadot
VITĀLIJU OPLUCĀNU** mūžībā.
Daina, Jeromanovu un Bērziņu
ģimenes

Dieviņš deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma;
Miļi vārdi, labi darbi,
Tie palika šai saulē.

Skumju brīdī esam kopā ar **Haraldu
un viņa tuviniekiem,
VECVĒTĪŅU** pavadot kapu
kalniņā.
Klasesbiedri Balvu Valsts ģimnāzijā,
viņu vecāki un audzinātāja Ināra

Tu aizej prom pa krāšņu ziedu ceļu,
Uz mūžību! Šalc priede, egle, bērzs.
Tik kādā mājā, kādā istabiņā
Gan tavas balss, gan tavu soļu
trūks.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Annai
Korlašai, MĀSU** pavadot mūžībā.
Pušpuru ģimene, Ilga Medne,
Jekaterina Mežale

Mani miļie, es pie jums vēl būšu
Sniega pārslē, čukstā, rasas lāsē,
Saulē, vējos, dziesmās, jūsu
mūžos;

Dzīve beidzas, mīlestība – nē.
(D.Legzdīna)

Skumju un atvadu brīdī mūsu klusa
un patiesa līdzjūtība **Agnesei
Circenei un tuviniekiem, pavadot
VECTĒVU** mūžībā.
BPVV kolektīvs

Nu mūžs ir noslēdzies,
Stāv ozols pagalmā un skatās,
Kā aiziet tēvs caur vārtiem
Savās mūža takās. (J.Rūsiņš)
Šajā skumju brīdī klusi mierinājuma
vārdi un patiesa līdzjūtība **Ilonai
Circenei un tuviniekiem, TĒTI**
mūžības ceļā pavadot.
Anita, Inese, Marina

Tas visskumjākais brīdis, kad
mātes sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst

Un tukšas kā klajums kļūst mājas.
Visdziļākā līdzjūtība **Ērikam
Kļanskim ar ģimeni, pavadot mīlo
MĀMIŅU** mūžības ceļā.
Māsiņa Rita ar ģimeni Olainē

**Pārliecinies,
vai
abonēji**
Vaduguni?!

<p> Vaduguns INĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA "BALVU VADUGUNS" Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982</p>	<p>REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA Nr. LV21UNLA0024000467345, kods UNLALV2X <small>Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autor.</small></p>	<p>REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959</p>	<p>REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T. 26707934; A.SOCKA - T. 29378903; I.TUŠINSKA - T. 27145837; A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE – S.GUGĀNE GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200 ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961</p>	<p>e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājaslapa: vaduguns.lv Datorsalikums- SIA "Balvu Vaduguns", R.KACĒNS Iespīests SIA "Poligrāfijas grupa Mūkusalā", Rīgā, Mūkusalas 15A Tirāža – 2030</p>
---	--	---	---	--